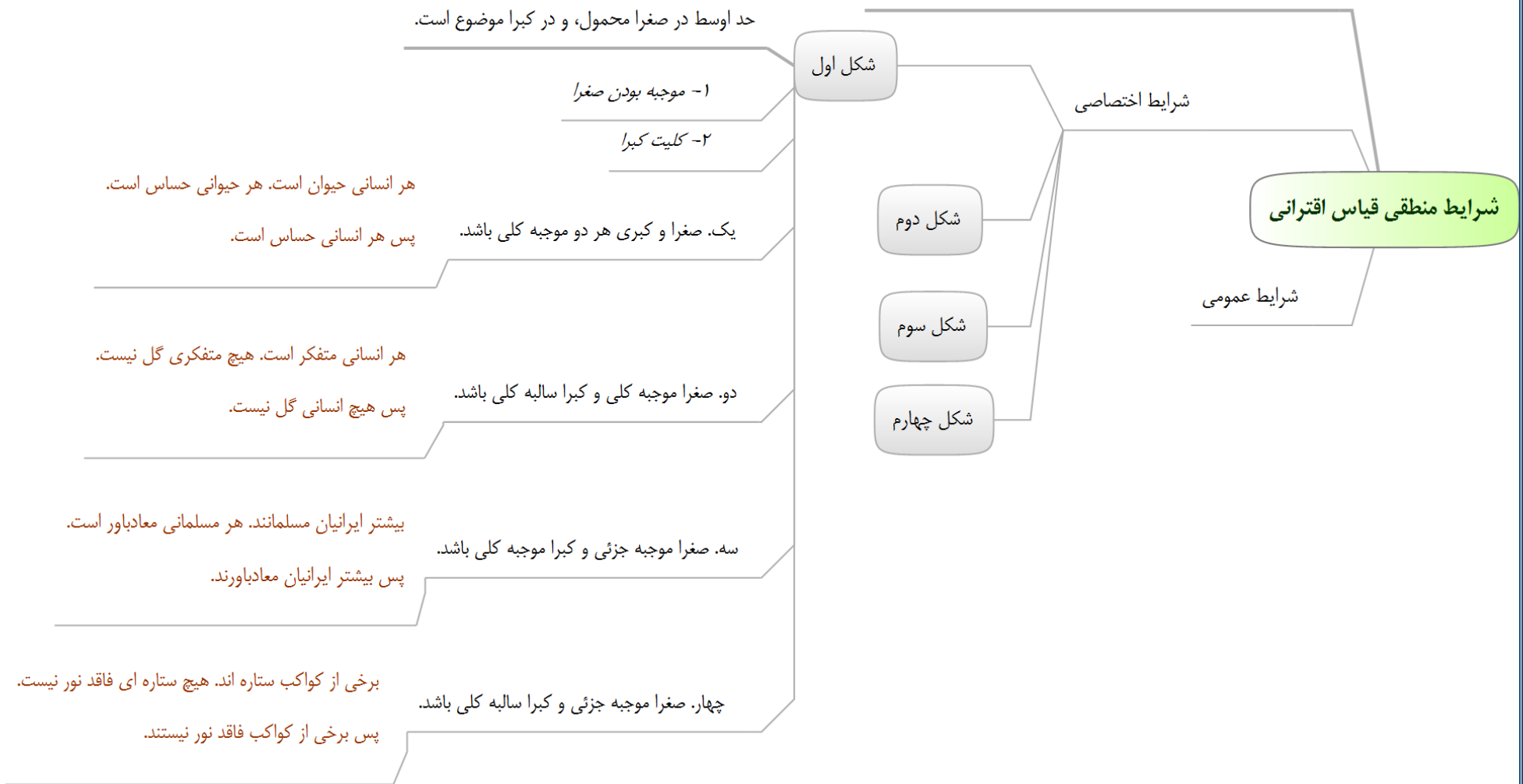

فقدان هریک از این ضوابط، موجب عقیم و ابتر بودن قیاس می شود.

فقدان هریک از این ضوابط، موجب عقیم و ایتر بودن قیاس می شود.

فقدان هریک از این ضوابط، موجب عقیم و ابتر بودن قیاس می شود.

شرایط منطقی قیاس اقترانی

شرایط عمومی

شرایط اختصاصی

شکل اول

شکل دوم

شکل چهارم

شکل سوم

حد اوسط در هر دو مقدمه، موضوع واقع شده است.

۱- موجبه بودن صغرا

۲- کلیت یکی از مقدمه ها

هر انسانی حیوان است. هر انسانی متفکر است.

پس برخی حیوانات متفکرند.

یک. صغرا و کبرا هر دو موجبه کلی باشند.

هرگلی زیباست. برخی از گل ها سرخند.

پس برخی زیباها سرخند.

دو. صغرا موجبه کلی و کبرا موجبه جزئی باشد.

هر انسانی حیوان است. هیچ انسانی اسب نیست.

پس برخی حیوانات اسب نیستند.

سه. صغرا موجبه جزئی و کبرا موجبه کلی باشد.

هر دانشمندی انسان است. برخی از دانشمندان متعهد نیستند.

پس برخی از انسان ها متعهد نیستند.

چهار. صغرا موجبه کلی و کبرا سالبه جزئی باشد.

برخی از انسان ها شاعرند. هر انسانی حساس است.

پس برخی از شاعران حساس اند.

پنج. صغرا موجبه جزئی و کبری موجبه کلی باشد.

بعضی انسان ها تیزهوشند. هیچ انسانی ستاره نیست.

پس بعضی تیزهوش ها ستاره نیستند.

شش. صغرا موجبه جزئی و کبرا سالبه کلی باشد.

فقدان هریک از این ضوابط، موجب عقیم و ابتر بودن قیاس می شود.

